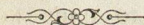

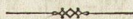
Како да знаиѣ мое-то лудо,
Како да знаиѣ, бѣргу да до'иѣ,
Му сѣ родило многу-но жито;
Отъ секое снопче кило 'ченица.
Тая що бѣше отъ Вино-поле
Пуѣатъ допуѣатъ книги за книги
Книги за книги, абери по аберъ —
Како да знаиѣ мое-то лудо,
Како да знаиѣ, бѣргу да до'иѣ,
Му сѣ родило многу-но грозѣ,
Отъ секоа лоза по товаръ грозѣ.
Тая що бѣше отъ Овче-поле
Пуѣатъ допуѣатъ книги за книги
Книги за книги, абери по аберъ, —
Му сѣ родило многу живинка,
'Секоа овца по две ягнина;
Му сѣ родило мѣшко-но дете,
Кумъ да си викниѣ, да си го кѣрстиѣ.
Виде не виде, нигде не пойде,
Туку си пойде, дете да кѣрстиѣ.

422.

Месечиѣо аврумо
Не за'ожаи на квечиѣрѣ,
Конѣи ми сѣ въ ливаѣѣ,
Моме ми ѣ на трева,
Кѣ одамъ момѣ да барамъ.

Пойдоѣѣ моме го найдоѣѣ,
Кѣде трева ми брало,
Тука моме заспало;
Сѣрп-отъ клала позглава,
Со трева сѣ покрила.

423.

„Девойко, девойко, цѣрвено яболко!
Изгореѣѣ за тебе, како лениѣ за вода,
Босильокъ за сенка, дзундзуле за леса,
Каленѣеръ за роса, Турчинъ за кокошка
Турчинъ за кокошка, юнакъ за девойка.“ —
„Гори лудо, гори, ай да би изгореѣѣ,
И я така гораѣѣ, немаѣѣ що да чинаѣѣ.
Татко не ме да'атъ, майка не оста'атъ,
Оти куки немаѣѣ, високи чардаци,